

פחדא אשתתפו. הארץ, דכתיב, (תהלים ח) מה אדיר שמך בכל הארץ. (ישעיה
ו) מלא כל הארץ כבודו.

יהי רקיע בתוך המים להבדיל בין הקדש ובין קדש הקדשים, עתיקא
לזעירא, אתפרש, ואתדבק. לא אתפרש ממש פומא ממלל רברבן.
אנתיק ואתעטר בכתרין זעירין, בחמשה זינין מים, וכתיב (במדבר יט) ונתן
עליו מים חיים. (ירמיה י) הוא אלהים חיים ומלך עולם. (תהלים קטז) אתה לה
לפני יי בארצות החיים. (שמואל א כה) והיתה נפש אדני צרורה וגו'. ועץ
החיים בתוך הגן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין מים למים. מים שלימין,
ומים דלא שלימין. רחמין שלימין, רחמין דלא שלימין.

ויאמר יי לא ידון רוחי באדם לעולם בשגם הוא בשר. (בראשית ו) ויאמר
יי, פד אתיישבא בזעירא. מפאן (נ"א דכר אמר בשם אמרו) (לומר) דכר.
דעתיקא סתים קאמר לא ידון רוחי באדם דלעילא, משום דבההוא רוחא
דאתנשבא מתרין נוקבין דפרדשקא, משיך לתפאי.

ובגין כך פתיב (פי עולם) והיו זמיו מאה ועשרים שנה. יו"ד שלים ולא
שלים. י' בלחודוי מאה. תרין אתנון תרין זמנין, מאה ועשרים
שנה. י' בלחודוי כד (דף קע"ט ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך בעשר אלפי
שנין. מפאן פתיב, (תהלים קלט) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו דכתיב ומשם יפרד והיה לארבעה
ראשים. מאתר דאתפרש גנתא, אקרי הנפילים, דכתיב ומשם
יפרד. היו בארץ בימים ההם, ולא לבתר זמנא. עד דאתא יהושע, ובני
האלהים אסטמרו.

עד דאתא שלמה ובנות האדם אתפללא, הדא הוא דכתיב, (קהלת ב)
ותענוגות. תענוגות קארי (תענוגים לא קארי) בני האדם (נ"א דאתרמיו) דאתרמיו
מהאי רוחין אחרנין, דלא אתפללו בחכמה עלאה, דכתיב, (מלכים א ה) ויי
נתן חכמה לשלמה, וכתיב (מלכים א ה) ויחכם מפל האדם. משום דהני לא
אתפללו באדם.

וי נתן חכמה, ה' עלאה. ויחכם, דמינה אתחכם לתפא. המה הגבורים
אשר מעולם, עולם דלעילא. אנשי השם, דאתנהגן בשמא. מאי
שמא. שמא קדישא, דאתנהגן ביה דלא קדישין לתפא, ולא אתנהגן אלא
בשמא. אנשי השם סתם, ולא אנשי הוי"ה. לאו מסתים סתימא, אלא
גריעותא, ולא גריעותא אנשי השם סתם, מפללא דאדם נפקו, פתיב (תהלים
מט) אדם ביקר בל ילין, אדם ביקר, ביקירו דמלפא, בל ילין, בלא רוחא.